

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348531872720.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Paludan-Müllers fader, biskop Jens Paludan-Müller (1771-1845), så heller ikke med milde øjne på sønnens muse. Biskoppen var selvfølgelig langt fra enig i den ros, der blev drengen til del, fordi bogen satte spørgsmålstegn ved kristendommen. Men selv om faderen savnede den faste tro i *Dandserinden* og i forfatterens sind, tvivlede han ikke på, at Fritz nok skulle finde den rette vej til Gud med tiden, som det fremgår af følgende brev fra 1833 til sønnen, historikeren Caspar Paludan-Müller (1805-82): »Jeg tilstaar Dig, at mit Haab om Fritz 136 som Digter fornemmelig er grundet paa mit Haab om, at han vil naa hen til en saadan bevidst Grundanskuelse. Hans »Kærlighed ved Hoffet« indeholder ikke faa Spor til, at en slig Grundanskuelse vil arbejde sig frem i ham. Hans »Dandserinde« skildrer mig klarligen hans Sjæls Nød under Fødselsveerne, medens denne Hovedidé af Livets Betydning i sin uendelige Mangfoldighed af Former vil skyde sig ind i hans Aand og aabenbare sig i Klarhed og Bevidsthed for den. Men jeg ser som sagt i »Dandserinden« ikke andet end Fødselsveerne. Det himmelske Barn viser sig i den endnu ikke kommet til Verden« (Fr. Lange: *Frederik Paludan-Müller*, s. 72). Ellers var faderen fuld af begejstring over sønnens talent, men han vogtede sig for at sige det til den unge Paludan-Müller, der godt kunne være temmelig selvglad.